

Kuuma peruna

Yksityisen omaisuuden
suojaaja pitää kunnioittaa

Moottorikelkkareitistöjen avaaminen maastoon ei herätä kaikkialla riemunkiljahduksia, vaan pikemminkin päinvastoin. Esimerkiksi Juankoskella Muuruveden suunnalla maanomistajia ärsyttää suunnitellun kelkkailuväylän leveys, kuusi metriä, joka voisi olla kapeampikin. Sehän on lähes yhtä leveä kuin tavallinen metsäautotie penkkoiheen. Eipä siis ihme, että moottorikelkkareitin rakentaminen on alkanut ärsyttämään.

Kummastusta ovat herättäneet etenkin ne menettelytavat, joilla hanketta on viety eteenpäin. Asian valmistelusta on kantautunut huolestuttavia tietoja. Kelkkauraa on ryhdytty kaavilemaan ja jopa maastoon merkitsemään ilman maanomistajan lupaa. Näin ei todellakaan pitäisi toimia.

Jos yksityinen maanomistaja ei halua mailleen moottorikelkkareittiä, on se myös suunnittelijoiden uskottava. Kelkkailureiteissä ei ole kyse mistään yhteiskunnan yleiseen etuun liittyvästä hankkeesta, kuten voimalinjat, maantiet ja rautatiet ovat. Nyt kyseessä oleva moottorikelkkareitistö palvelee varsin vähäistä määrää kansalaisia, verrattuna vaikkapa tienkäyttäjiin.

Suomen lähihistoriassa on ollut eritoten sodanjälkeisinä vuosikymmeninä aikoja, jolloin yksityisen omaisuuden suoja on ollut uhattuna. Sosialismin haamu kummitteli pitkälle 1970-luvulle saakka. Sen jälkeen sosialismin tauti hivutautui vähitellen ympäristöhallinnon käytäville. Ympäristönsuojelussa on aika ajoin näkynyt vihreän sosialismin piirteitä. Esimerkiksi Natura-alueiden suunnittelussa menttiin monin paikoin kohtuuttomuuksiin. Muiden omaisuutta on mukava suojella, lienee edelleenkin joidenkin ympäristövirkamiesten kuningasajatuksena.

Niinpä jos kelkkareitin kaavailu alkaa tuntua pakkokollektivisoinnilta, ollaan todella menty vääriin suuntaan.

Pörrätkööt moottorikelkoilla
omilla maillaan

Hieman kommentoisin ulkoilu- ja moottorikelkkareitistöön valmistelua ja päätöksentekoa Juankoski–Pieksäntaipaale-alueella.

Pohjois-Savon ympäristökeskus rakennuttaa, suunnittelee, valvoo sekä antaa lausuntoja eli kyseessä on sama organisaatio ja kutakuinkin samat henkilöt. Aika outoa vai mitä? Näin on tämän ulkoilu- ja moottorikelkkareitin suunnittelun osalta tapahtunut. Kaavin ympäristölautakuntaa käytetään työrukkasena tämän hankkeen saamiseksi lainvoimaiseksi.

Olen saanut Kaavin ympäristölautakunnalta nipun papereja, jossa on ilmoitettu, että maanomistajia on kuunneltu ja maanomistajat ovat osallistuneet reitissuunnitteluun. Tämä sama satu on ollut kaikissa päätöksiä

tehneissä organisaatioissa.

Minun kanssani ei ole sovittu mitään tapaamista reitissuunnitelman tiimoilta eikä monen muunkaan maanomistajan kanssa. Pari paperinippua ja puhelinsoittoa on tullut, joissa on tehty tiettäväksi, että reitti tulee maille.

Kaupunginjohtaja Petri Kangasperko on ilmaissut, että moottorikelkkahanketta ei voi lopettaa, kun rahaa on mennyt niin paljon. Mihin rahat ovat menneet? Kuinka paljon rahaa vielä menee?

Kuinka Juankoskella ja yhteiskunnalla on varaa laittaa rahaa palamaan muutaman harrastajan takia? Kuinka on vanhusten, lasten ja sairaiden laita? Kustantaako Juankosken kaupunki heitä uimaan, kuntoilemaan ja ulkoilemaan eli

terveyttä ylläpitävään liikuntaan, laskettelusta ja hiihdosta puhumattakaan? Tästä puuttuu tasapuolisuus ja oikeudenmukaisuus.

Miksi pahoittaa mielen maanomistajan kohdalla? Niinpä ehdotankin, että kaikki jotka haluavat pörrätä kelkoilla, tekevät sen omalla maa-alueellaan ja niin että meluhaittoja ei tule naapureille. Paikallinen matkailuyritys voisi toimittaa polttoaineet, kaljat ja muut virrokkeet pörräyskohteisiin. Moottorikelkalla ei tarvitse ylittää Suur-Pieksänjärveä epävirallista reittiä pitkin, vaan matkailualan kuljetuspalvelu voisi toimittaa moottorikelkat maanteitse Nilsian Tahkolle, jossa on jo hyvät reitistöt ja huvit.

SATUIHIN KYLLÄSTYNYT

Yksityisen omaisuuden suojan tulee olla kunniansa myös Koillis-Savossa. Tämä on lähtökohta josta ei voi tinkiä. Jos joku sallii kelkkailureitin avaamisen mailleen, niin siinä ei ole kenelläkään huomauttamista. Väkipakolla ei tule tällaisia reitistöjä rakennella. Kuuluuhan Suomi sentään läntisten oikeusvaltioiden joukkoon ja Koillis-Savokin on osa tätä kulttuurista oikeusjärjestelmää.

Toki kelkkailureittejä voi suunnitella, mutta tehdään tätä työtä niin, että maanomistajien tahtoa ja näkemyksiä kunnioitetaan.

JUHA THITZ

